

پارلمان آلمان با تحکم افغانی

«در جریان اجلاس پارلمان آلمان (در رابطه با تمدید مأموریت منسوبان نظامی در افغانستان.م) فراکسیون چپ یادی از کشته شده گان کندز بعمل آورد. بعد از صحبت‌های تکانهنده کریستا بووخهولس، اعضای فراکسیون چپ پارلمانی به پا ایستاده و پلانکتهای خوانا را بگونه اعلان فوتی و ذکرسنین هر یک از قربانیها که در خزان سال پار به شیوه فلابتباری در اثر بمباردمان هوایی جان شانرا از دست دادند، بلند کردند».

نقل از روزنامه یوونگی ولت

دوستان عزیزى که سالهای متمادی را درین دیار غربت سپری نموده اند، بخوبی میدانند که دموکراسی نیمه پا نمیتواند حلال مشکلات روز افزون سیستم سرماییداری در حال زوال باشد. اگر دقت کنیم همان تبلیغات پر هیاهویی که امپریالیزم و در آلمان حکومت آلمان فدرال برای پذیرش موج سریعی از روشنفکران و دگراندیشان کشور براه انداخته بودند، دگر وجود ندارد. کوشش میشود تا افغانهای رو آورده به غربت را با شیوه های تازیانه یی اقامت مؤقت، اقامت تحملی، اقامت محدود با مطالبات بلند بالا و اقامت دایمی و سرانجام "افتخار" نصیب شدن تابعیت آلمان و یا تابعیت دو گانه مصروف خیالهای موهوم سازند.

اینست واقعیت‌های دموکراسی غربی که دیگر نمیخواهند افراد چیزفهم در داخل افغانستان باشند و با پیش کشیدن دسته ها و افرادی که اکنون حاضر به تاراج ثروتهای کشور اند و در عمل با نیروهای بیگانه شریک جرم میباشند، برای کشور های اشغال کننده افغانستان هرگونه روزنه

ها را باز گذاشته اند و طوریکه دیده میشود سرمایه دار در چنان لجنی غرق است که دیگر حتی به تعهدات وطنی اش هم وقعی نمیگذارد.

با این واقعیتهای برمیگردیم به مسائل مربوط به اجلاس پارلمان آلمان بروزهای پنجشنبه و جمعه مؤرخ ۲۵ و ۲۶ جنوری ۲۰۱۰. درین اجلاس که روی مسأله تمدید مأموریت نیروهای نظامی آلمان در افغانستان برای یک سال دیگر تصمیم اتخاذ شد، مطلبی بود که در هر حال پارلمان آنرا تأیید میکرد، زیرا احزاب ائتلافی حکومت و بخشهایی از حزب سوسیال دموکرت آلمان با این طرح مخالفتی نداشتند.

درین اجلاس خانم کریستا بووخهولس از حزب چپ واقعه تراژیک کندز را که با قومانده دگروال آلمانی آقای کلین و اجرای آن از جانب قوای هوایی ناتو بتاريخ ۴ سپتامبر ۲۰۰۹ باعث قتل ۱۴۲ افغان، اعم از مرد، زن و کودک در سنین مختلفه گردید، نه تنها تقبیح کرد، بلکه از آن به صفت یک جنایت نابخشودنی سخن گفت. در پایان صحبت موصوف اعضای فراکسیون پارلمانی چپ بپا خاسته و پلاکتهای قبلاً تهیه شده را که با اسما و تاریخ تولد قربانیان مزین بود، بعنوان اعتراض و سکوت مطلق بیاد شهدای این واقعه بلند کردند.

این روش که با تاریخ اندیشی احزاب "محافظه کار" آلمان و از جمله دموکراتان مسیحی در تضاد است و رئیس پارلمان آقای نوبیرت لامرت هم مربوط به همین حزب میباشد، به بهانه اینکه این یاد بود مسکوت "حتک حرمت" بوده و در "تخطی از اصول داخلی مجلس" قرار دارد از نماینده گان انتخابی مردم از فراکسیون چپ چندین بار تقاضا بعمل آوردند تا تالار را ترک گویند و بالاخره تالار را ترک گفتند.

بعد از اخراج فراکسیون چپ، مجلس به کار خود ادامه داد و حضور نیروهای نظامی آلمان را الی یک سال دیگر به تصویب رسانید. مجلس تأکید کرد که توجه اساسی به "بازسازی" مبذول گردیده و به تعلیم و تربیه جز و تام های نظامی توجه بیشتر صورت گیرد. تعداد سربازان که در حال حاضر به ۴۵۰۰ نفر میرسد با افزونی ۸۵۰ سرباز دیگر به ۵۳۵۰ سرباز اكمال و برگشت نیروهای آلمانی در اواسط سال ۲۰۱۱ آغاز گردد که به این ترتیب تمدید سال آینده را نیز تضمین کردند. زمانیکه اجلاس به ختم نزدیک بود و موضوع به رأی پرسی گذاشته شد، به فراکسیون چپ حق شرکت را دادند و با ۴۲۹ رأی موافق، ۱۱۱ رأی مخالف و ۴۶ رأی مستنکف

تمدید مسجل گردید. ناگفته نباید گذاشت که این تمدید با مصرف ۱,۱ میلیارد یورو بالای شانه های کارگران و کارمندان آلمانی سنگینی میکند.

و اما دیده میشود که نشست و برخاست ها با مسئولین کنونی در افغانستان زهر خود را بر کشور های سرمایه که تا حال به دموکراسی و آزادی بیان احترام اندکی داشتند و سائر مسائل را در پشت پرده به معامله میگرفتند اکنون بطور آشکارا همچو پارلمان افغانستان موضعگیری دارند و حقوق و مصئونیت پارلمانی را خلاف اصول داخلی مجلس میدانند. آیا کودکانیکه رفتند پدر و مادری نداشتند؟ و آیا مادران و پدرانیکه با رفتن شان کودکان شانرا بجاماندند، چه کسانی تضمین آینده این کودکان را میکنند؟

من مطمئنم که آقای لامرت به این سوالها جوابی ندارد و ممکن است باز هم این کشتار قصدی را در جمله مزار مجموعی جنگ به حساب آورد. بهمان گونه که آقای کرزی در پراتیک روزانه اش به این امر مبادرت میورزد. ولی آنانیکه رفته اند بر نمیگردند.